

การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

เทคนิคการดำเนินงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

โดย

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุพงศ์ อวิรุทธา
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม**

คำนำ

เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และเกิดการจัดการความรู้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแนวทางในการทำงานวิจัยของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ จึงได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประจำปีการศึกษา 2559 ขึ้น โดยวัตถุประสงค์ในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองและแบ่งปันถึงประสบการณ์ในการทำวิจัยให้มีความมีประสิทธิภาพ ทั้งการเสนอหัวข้อที่เหมาะสม การวางแผนงานในการทำวิจัย การจัดทำวิจัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและผลักดันให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการและเผยแพร่งานวิจัยต่อไป

คณะกรรมการการจัดการความรู้
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

การทำวิจัยถึงได้ว่าเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ งานวิจัยเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ แนวทางในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหาที่ได้พบเจอ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวิจัยองค์ความรู้ หรือวิจัยในชั้นเรียน ล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดการพัฒนาวิธีการสอนและแนวคิด ทฤษฎีใหม่ในการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยมากนักวิจัยรุ่นใหม่อาจจะเริ่มจากการทำวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทำวิจัยไปพร้อมๆ กับการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการทำวิจัยไม่เน้นรูปแบบการเขียนรายงานวิจัยที่เป็นทางการมากนัก จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับอาจารย์จะใช้ฝึกการทำวิจัยแบบเต็มรูปแบบได้เช่นกัน

การทำงานวิจัยจำเป็นต้องมีการออกแบบและวางแผนเป็นอย่างดีเพื่อให้วิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ ที่สำคัญคือสามารถดำเนินการทำวิจัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ดังนั้นแนวทางในการเริ่มต้นงานวิจัยมีประเด็นดังนี้

1. การทำความเข้าใจหัวข้อในงานวิจัยแต่ละบท

การทำวิจัยในชั้นเรียนควรเขียนให้ครบทุกส่วน ซึ่งอาจจะเขียนสั้น ๆ แต่ชัดเจน ได้ใจความ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1) ความสำคัญของปัญหา

ให้กล่าวถึงสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีปัญหาในสังคม ธุรกิจ เศรษฐกิจ หรือนโยบายภาครัฐที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจ และนำมากำหนดปัญหาให้ชัดเจน โดยอธิบายให้เห็นสภาพปัญหา ระบุประเด็นปัญหาการวิจัยและตัวแปรในการวิจัยให้ชัดเจน และสรุปแนวทางแก้ปัญหาที่ประสบอยู่

2) วัตถุประสงค์การวิจัย

ในส่วนนี้ต้องจับประเด็นปัญหาแล้วนำมาเขียนเป็นวัตถุประสงค์ โดยเรียงเรียงเป็นข้อๆ

3) สมมติฐานการวิจัย

ต้องเขียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ เพราะเป็นคำตอบที่คาดหวังไว้ก่อนการทำวิจัย และต้องทดสอบได้ด้วยวิธีการทางสถิติ

4) ขอบเขตการวิจัย

เป็นการบอกกรอบงานวิจัยว่ามีขอบเขตเพียงใด ครอบคลุมอะไรบ้าง ให้ระบุขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เนื้อหา สถานที่และช่วงเวลาที่ศึกษา

5) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ต้องตอบให้ได้ว่าเมื่อทำการวิจัยเสร็จแล้ว เราจะนำไปใช้ประโยชน์โดยตรงได้อย่างไร แนวทางการเขียนควรให้สอดคล้องกับความสำคัญของปัญหา

2. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลังจากได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยควรจะต้องสรุปกรอบแนวคิด หลักการ แนวทาง และงานวิจัยสำหรับการอ้างอิงและการอภิปรายผล

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ระบุกลุ่มประชากรให้ชัดเจน หากจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต้องระบุวิธีใดซึ่งกลุ่มตัวอย่าง อย่างเป็นละเอียด(ตามขั้นตอนทางสถิติ)

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นแบบสอบถาม หรือแบบบันทึกการสังเกต ฯลฯ ทั้งนี้ควรระบุคุณภาพของเครื่องมือพร้อมทั้งวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ต้องระบุวิธีการหรือขั้นตอนการใช้้อย่างละเอียด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ต้องกำหนดขั้นตอนวิธี วิธีการและระยะเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ระบุวิธีการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเขียนวิจัย

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนใหญ่จะแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) ผลวิเคราะห์ขั้นตอนการทดลอง(ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ)
- 2) ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนการแก้ปัญหาจริง

5. ข้อเสนอแนะ

การเขียนข้อเสนอแนะควรมีข้อเสนอแนะที่มีการนำผลการวิจัยไปใช้และเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป การเขียนข้อเสนอแนะต้องอยู่บนพื้นฐานและมาจากผลการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ข้อเสนอแนะมีความเป็นไปได้ทั้งแง่ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ

เทคนิคในการทำวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

1. พิจารณาถึงสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีปัญหาในสังคม ธุรกิจ เศรษฐกิจ หรือนโยบายภาครัฐที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจ และนำมากำหนดปัญหาให้ชัดเจน
2. ไม่ควรคิดหัวข้อวิจัยก่อนการพิจารณาและกำหนดปัญหา
3. สรุปลและแยกองค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และค่อยศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. ศึกษาทวารณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยงานวิจัยไม่ควรย้อนหลังเกิน 5 ปี
5. การเสนอข้อเสนอแนะ ควรคำนึงถึงข้อเสนอแนะที่เป็นเชิงวิชาการ ข้อเสนอแนะในเชิงรูปธรรมที่ภาคเอกชนเห็นแนวทางในการนำไปใช้ และ ข้อเสนอที่มีต่อภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเชิงนโยบาย
6. การหาแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ควรพิจารณาถึงบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารก่อนหน้าว่าเป็นหัวข้อที่มีลักษณะเดียวกันกับที่ต้องการจะตีพิมพ์หรือไม่ และศึกษารูปแบบการการเขียนและการใช้ตาราง หรือ รูปภาพประกอบ พร้อมตรวจสอบว่าวารสารที่จะนำบทความไปตีพิมพ์อยู่ในฐานวิชาการใด
7. ไม่ขยายงานวิจัยหรือเพิ่มเติมตัวแปรให้มากเกินไปหลังจากได้ทำการศึกษา เนื่องจากจะทำให้งานวิจัยมีขอบเขตที่มากขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด

ภาคผนวก